

For det tredje er der på grund af manglende begrundelse sket en rettergangsfejl. Efter Republikken Polens regerings opfattelse har Retten ikke begrundet sin dom i sag T-266/10 tilstrækkeligt, idet den ikke har nærmere har undersøgt særegenhederne ved det arbejdsforhold, som advokaterne havde med Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 11. august 2011 — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd og Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-424/11)

(2011/C 311/39)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd og Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan ordet »investeringsforeninger« i sjette momsdirektivs ⁽¹⁾ artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), og artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112 ⁽²⁾ omfatte i) en erhvervstilknyttet pensionsordning, der er oprettet af en arbejdsgiver med det formål at udbetale pensionsydelse til ansatte, og/eller ii) en fælles investeringsforening, hvori flere sådanne pensionsordningers aktiver samles i en pulje med henblik på investering, idet der gælder følgende omstændigheder vedrørende de pågældende pensionsordninger:

a) De pensionsydelse, som et medlem kan modtage, er defineret på forhånd i de juridiske dokumenter om ordningens oprettelse (ud fra en formel baseret på varigheden af medlemmets ansættelse hos arbejdsgiveren og medlemmets løn) og ikke ud fra værdien af ordningens aktiver.

b) Arbejdsgiveren er forpligtet til at betale bidrag til ordningen.

c) Kun ansatte hos arbejdsgiveren kan deltage i ordningen og opnå pensionsydelse inden for denne (en deltager i ordningen er herefter benævnt et »medlem«).

d) En ansat kan selv bestemme, om han/hun vil være medlem.

e) En ansat, som er medlem, er normalt forpligtet til at betale en procentdel af sin løn i bidrag til ordningen.

f) Arbejdsgiverens og medlemmernes bidrag samles af ordningens formueforvalter i en pulje og investeres (almindeligvis i værdipapirer) med henblik på at skabe en fond, ud af hvilken ydelserne i henhold til ordningen betales til medlemmerne.

g) Hvis ordningen har flere aktiver, end hvad der kræves til at finansiere de ydelser, som udbetales inden for ordningen, kan fondsforvalteren og/eller arbejdsgiveren i henhold til ordningens betingelser og de relevante nationale retsfor skrifter iværksætte en eller en kombination af følgende foranstaltninger: i) nedsætte arbejdsgiverens bidrag til ordningen; ii) overføre hele eller en del af afkastet af overskuddet til arbejdsgiveren; eller iii) forbedre ydelserne til ordningens medlemmer.

h) Hvis ordningen har færre aktiver, end hvad der kræves til at finansiere de ydelser, som udbetales inden for ordningen, er arbejdsgiveren normalt forpligtet til at dække underskuddet, og hvis arbejdsgiveren ikke gør dette, eller ikke kan gøre dette, nedsættes de ydelser, som medlemmerne modtager.

i) Ordningen giver medlemmerne mulighed for at indbetale supplerende frivillige bidrag (»AVC«), som ikke indehaves af ordningen, men overføres til en tredjepart til investering og udbetaling af supplerende ydelser på grundlag af denne investerings afkast (sådanne ordninger pålægges ikke moms).

j) Medlemmer har ret til at overføre deres opsparede ydelser under ordningen (værdiansat på grundlag af den aktuarmæssige værdi af disse ydelser på overførselstidspunktet) til andre pensionsordninger.

k) Arbejdsgiverens og medlemmernes bidrag til ordningen anses ikke for medlemmernes indtægt i forbindelse med medlemsstatens opkrævning af skat.

l) Pensionsydelse modtaget af medlemmerne under ordningen anses for medlemmernes indtægt i forbindelse med medlemsstatens opkrævning af skat.

m) Arbejdsgiveren, ikke ordningens medlemmer, bærer omkostningerne til honorarer for ordningens forvaltning?

2) I lyset af i) formålet med fritagelsen i sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), og artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112, ii) princippet om afgiftsneutralitet og iii) de i spørgsmål 1 anførte omstændigheder:

- a) Har en medlemsstat ret til i national ret at fastsætte de fonde, der er omfattet af begrebet »investeringsforeninger«, således at fonde af den i spørgsmål 1 anførte type ikke er omfattet, mens institutter for kollektiv investering som defineret i direktiv 85/611, som ændret, er omfattet?
- b) I hvilket omfang (hvis overhovedet) er følgende relevant for spørgsmålet om, hvorvidt en fond af den i spørgsmål 1 omhandlede type af en medlemsstat skal fastsættes som en »investeringsforening« i dennes nationale ret:
- i) fondens egenskaber (anført i spørgsmål 1 ovenfor);
- ii) i hvilken grad fonden »ligner og således konkurrerer med« investeringsinstrumenter, som af medlemsstaten allerede er fastsat som »investeringsforeninger«?
- 3) Såfremt det i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 2, b), ii), er relevant at bestemme, i hvilket omfang fonden »ligner og derfor konkurrerer med« investeringsinstrumenter, som af medlemsstaten allerede er fastsat som »investeringsforeninger«, er det da nødvendigt at anse forekomsten eller omfanget af »konkurrence« mellem den pågældende fond og de omtalte andre investeringsinstrumenter som et separat spørgsmål i forhold til spørgsmålet om »lighed«?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 12. august 2011 — Mark Alemo-Herron m.fl. mod Parkwood Leisure Ltd

(Sag C-426/11)

(2011/C 311/40)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington og Laura Steward

Sagsøgt: Parkwood Leisure Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når, som i den foreliggende sag, en arbeidstager har en kontraktuel ret mod overdrageren til at drage fordel af vilkår, der fra tid til anden er forhandlet og opnået enighed om af et kollektivt forhandlingsorgan, der er en tredjepart, og en sådan ret i henhold til national ret anerkendes som værende af dynamisk snarere end af statisk karakter i forholdet mellem arbeidstageren og den overdragende arbejdsgiver, følger det da af artikel 3 i Rådets direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾ af 12. marts 2001 som fortolket i dom (af 9.3.2006, sag C-499/04.) Werhof mod Freeway Traffic Systems GmbH & Co KG, Sml. I, s. 2397,
- a) at det kræves, at en sådan ret er beskyttet og kan håndhæves over for erhververen i tilfælde af en relevant overførsel, hvorpå direktivet finder anvendelse, eller
- b) at de nationale retter har ret til at fastslå, at en sådan ret er beskyttet og kan håndhæves over for erhververen i tilfælde af en relevant overførsel, hvorpå direktivet finder anvendelse, eller
- c) at de nationale retter ikke kan fastslå, at en sådan ret er beskyttet og kan håndhæves over for erhververen i tilfælde af en relevant overførsel, hvorpå direktivet finder anvendelse?
- 2) Under omstændigheder, hvor en medlemsstat har opfyldt sine forpligtelser vedrørende gennemførelse af minimumskravene i artikel 3 i direktiv 2001/23, men der opstår spørgsmål, om gennemførelsesforanstaltningerne skal fortolkes således, at de går videre end disse krav på en måde, som er til fordel for de beskyttede arbeidstagere, ved at yde dynamiske kontraktuelle rettigheder, som kan gøres gældende over for overdrageren, kan medlemsstaternes retter da frit anvende national ret på fortolkningen af gennemførelsesbestemmelserne, forudsat — som altid — at en sådan fortolkning ikke er i strid med fællesskabsretten, eller skal der anvendes en anden fortolkningstilgang, og i givet fald, hvilken tilgang?
- 3) I den foreliggende sag, hvor arbejdsgiveren ikke har påstået, at en anerkendelse af arbeidstagernes dynamiske ret i henhold til national ret til kollektivt aftalte vilkår indebærer en tilsidesættelse af denne arbejdsgivers rettigheder i henhold til artikel 11 i den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende friheder, kan den nationale ret da frit anvende den fortolkning af TUPE, som arbeidstagerne har argumenteret for?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbeidstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).